

Bemærkninger til forslaget

Formålet med forslaget er at sikre, at sports- og idrætsforeninger, varmestuer samt øvrige foreninger og organisationer får mulighed for at drive cafeteria og lignende samt at afholde bespisning ved hjælp af frivillig og ulønnet arbejdskraft, uden at disse frivillige medhjælpere skal gennemgå lange og dyre kursusforløb.

Ønsket om højere fødevarer kvalitet har i flere omgange fået Folketinget til at vedtage love på området. Lovgrundlaget har dannet baggrund for flere bekendtgørelser, herunder bekendtgørelse nr. 796 af 21. oktober 1999 om uddannelse i fødevarerhygiejne, hvor der fastsættes krav om uddannelsesniveaue for personer, der er i berøring med levnedsmidler. Formålet med loven er at sikre, at alle, der professionelt arbejder med fødevarerbehandling, skal gennemgå et hygiejne kursus med henblik på at sikre, at disse opnår et grundlæggende kendskab til fødevarerhygiejne.

Et tilsvarende uddannelseskra v for det frivillige foreningsarbejde vil efter forslagsstillernes opfattelse få omfattende konsekvenser for idrætsforeninger og sociale organisationernes aktiviteter. Foreningsarbejde og socialt arbejde bygger i al sin væsentlighed på princippet om frivillig og ulønnet arbejdskraft og er en grundlæggende nødvendighed for de aktiviteter og opgaver, der udføres som frivilligt foreningsarbejde. I de senere år er rekruttering af frivillig arbejdskraft til foreningsarbejde blevet betydeligt vanskeligere. Et krav om at gennemføre et kursus på mellem 1 og 3 dage vil ikke øge mulighederne for at rekruttere flere frivillige medhjælpere. Tværtimod forventer forslagsstillerne, at det vil blive endnu sværere.

Konsekvensen kan risikere at blive, at størstedelen af den frivillige arbejdskraft vil forsvinde, da det må forventes, at kun de færreste vil gennemgå et kursus på mellem 10 timer og tre dage for at hjælpe til i et begrænset omfang i en forenings cafeteria m.v. De økonomiske konsekvenser, som påføres foreningerne, er også omfattende. Omkostninger, som langt fra står

mål med den eventuelle indtægt, den enkelte forening eller organisation har fra salget i cafeteriaet.

Beregninger fra idrættens organisationer viser, at det første år vil knap 35.000 frivillige alene i idrætsforeningerne skulle gennemgå et levnedsmiddelkursus for at opfylde uddannelseskra vet i hygiejnebekendtgørelsen. Det vil for idrætsforeningerne betyde en udgift på tæt ved 70 mio. kr. Hertil kommer antallet af frivillige og omkostninger for de øvrige foreninger og organisationer, der udfører frivilligt og socialt arbejde.

Derudover er de nuværende muligheder for at blive optaget på en certifikatuddannelse i levnedsmiddelhygiejne begrænsede. Der er kun få ledige pladser på de udbudte kurser, og intet uddannelsessted er forpligtet til at udbyde ekstra kurser. Dermed vil der kunne opstå en situation, hvor det slet ikke er muligt at uddanne den frivillige arbejdskraft.

Forslagsstillerne mener ikke, at den meget store økonomiske udgift for de frivillige foreninger og organisationer står mål med ønsket om en højere levnedsmiddelhygiejne, idet der er tale om udsalgssteder med et begrænset vareudbud. En høj hygiejnestandard ved behandling af levnedsmidler på udsalgssteder, som har et begrænset vareudbud, og som i væsentlig grad drives af frivillig og ulønnet arbejdskraft, vil kunne sikres ved langt enklere måder end ved at sende samtlige frivillige på et overflødigt kursus.

En egenkontrol vil sammen med tilsynet fra Levnedsmiddelkontrollen efter forslagsstillernes opfattelse være med til at sikre en forsvarlig fødevarerhygiejne på udsalgssteder, der drives af en forening eller organisation med et almenyttigt og non-kommercielt formål, og hvor arbejdskraften, der benyttes, er frivillig og ulønnet. Samtidig påføres det frivillige foreningsarbejde ikke urimeligt store økonomiske udgifter, og muligheden for at rekruttere frivillig arbejdskraft vil fortsat være til stede.